

[Økonomiministeren.]

det i høj grad blive mærkbart, om der kan findes en løsning på de problemer, som gennemførelsen af Fællesskabets landbrugsordninger medfører. Lykkes det, må man vente en svag stigning i landbrugets nettovalutaindtjening.

For industrieksporten tyder den internationale konjunkturudvikling på ret stabile vilkår. Om vi bliver i stand til at udnytte mulighederne, afhænger af udviklingen i den indenlandske efterspørgsel og i omkostningsniveauet. Allerede den sandsynlige dyrtidsregulering til foråret vil bringe en lønstigning, der er omtrent på linje med udlandets. Kun under gunstige vilkår tør man gøre sig håb om, at den nuværende stigningstakt kan fastholdes.

Den samlede eksport skulle ved denne foreløbige vurdering kunne stige med 5-6 pct. i finansåret 1963-64 i forhold til den foregående 12 måneders periode. Væksten i de samlede valutaindtægter, hvori også indgår indtægter af tjenesteydelser og kapitalimport, vil næppe overstige 5 pct.

Skal vi undgå en fornyet forværring af valutastillingen, sætter denne vækst i vor indtjeningsevne en overgrænse for den samlede ekspansion i vor økonomi. Efter vore erfaringer muliggør en så beskeden vækst kun et par procents forøgelse i den samlede aktivitet; det er en noget langsommere vækst, end den vi har vænnet os til i de senere år. I betragtning af tilgangen af ny arbejdskraft og de forventede produktivetsfremskridt må en sådan produktionsstigning kunne opnås uden en uønsket belastning af vort arbejdsmarked.

Kan man nu gøre sig håb om, at den faktiske stigning i forbrug, investeringer og offentlige udgifter vil holde sig inden for denne grænse? Oplysninger, der kan danne et pålideligt grundlag for en sådan bedømmelse, foreligger for øjeblikket kun om statens udgifter og om byggeriet. Finansministeren vil i sin tale komme ind på de økonomiske virkninger af finansloven for 1963-64. Selv har jeg allerede omtalt de dispositioner til en stabilisering af byggeriet, som regeringen har truffet.

Så vidt man kan se i dag, vil der næppe fra erhvervslivets investeringer udgå tendenser, der kan forrykke den økonomiske balance. Man må nærmest vente en sta-

bilisering på det nuværende høje niveau. Skulle der hen på foråret indtræde en stærk opgang i det private forbrug, vil det dog selvsagt kunne fremkalde forøgede investeringer. Udviklingen i forbrugsefterspørgslen bliver det altafgørende hjemlige økonomiske spørgsmål i 1963-64.

I overensstemmelse med juniforliget indeholder det fremsatte udskrivningslovsforslag forslag om betydelige nedsættelser af den direkte beskatning.

Sammen med den forventede dyrtidsregulering og de nye overenskomster vil dette blive af afgørende betydning for den økonomiske udvikling i de kommende år. En ny indkomstbølge med påfølgende svækkelse af konkurrenceevnen såvel på eksportmarkederne som på vort stadig mere åbne hjemmemarked må forekomme urovækkende i en situation, hvor det allerede kan blive et problem at bevare den høje beskæftigelsesgrad, vi har vænnet os til.

Vor økonomiske fremgang afhænger af væksten i vore løbende valutaindtægter. Store omkostningsstigninger nu vil forstærke den beklagelige tendens, som disse indtægter har til at vokse langsommere, end hensynet til den fulde udnyttelse af produktionsmidlerne her i landet gør det påkrævet. Derfor er det påtrængende nødvendigt, at de fordelingsmæssige problemer, der melder sig i de kommende måneder, løses på en sådan måde, at der ikke på ny kommer skred i priser og omkostninger.

Gennem årtier har vi i Danmark lidt under, at stor aktivitet udløste et for stort valutaforbrug. Vi har derfor ofte stået over for et vanskeligt valg mellem den aktivitet, vi gerne så, eller den valutabalance, vi også ønskede. Oftest har omstændighederne tvunget os til at måtte affinde os med en lavere aktivitet end den, vi ønskede. Årene 1957-60 er kommet til at indtage en særstilling, idet vi da under et meget stabilt omkostningsniveau på én gang nærmede os maksimal aktivitet og havde stigende valuta-reserver. Vi synes nu på vej tilbage til vor normale, mindre behagelige problemstilling.

Den økonomiske politiks vanskelige kunst er at finde frem til det niveau for indkomster og omkostninger, for opsparing, investering og forbrug, som muliggør at forene fuld beskæftigelse og høj økonomisk vækst med balance over for udlandet.